

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag til Direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse, KOM(2018) 135 final.

1. Resumé

Kommissionen har den 14. marts 2018 fremsat et forslag til direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse, der handler om at skabe bedre vilkår for, at pengeinstitutter kan sælge misligholdte lån til tredjeparter mhp. servicering samt etablere et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhedsstillelser. Forslaget er oversendt til Rådet den 12. april 2018 i dansk sprogversion.

Formålet er at håndtere den allerede eksisterende beholdning af misligholdte lån hos pengeinstitutter samt forhindre fremtidig overdreven opbygning af misligholdte lån på pengeinstitutternes balancer, idet det begrænser pengeinstitutters mulighed for at fokusere på udlån til virksomheder og borgere som følge af reduceret kapital og deraf afledt reduceret udlånskapacitet. Forslaget er en del af en samlet pakke, som også indeholder et forordningsforslag, der har til hensigt at medvirke til at begrænse opbygning af omfattende porteføljer af misligholdte lån og eksponeringer på pengeinstitutternes balancer, jf. separat grund- og nærhedsnotat (KOM(2018)134).

Første del af forslaget skal fremme udviklingen af sekundære markeder mhp. at pengeinstitutter får bedre mulighed for at sælge misligholdte lån til tredjeparter, såkaldte kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. Anden del af forslaget består i et værktøj til at øge effektiviteten af fyldestgørelsesprocedurer for sikrede lån, dvs. at kreditor hurtigere får adgang til at realisere værdien af det aktiv, der er stillet som sikkerhed for lånet. Dette værktøj skal gøre det mere attraktivt for pengeinstitutter at udlåne og realisere sikkerhedsstillelsen ved misligholdelse.

Regeringen støtter generelt tiltag til at imødekomme udfordringer ved misligholdte lån. I den forbindelse finder regeringen en ensretning af standarder for at øge informationsniveauet og prisfastsættelse af misligholdte lån for nyttig. Regering støtter en fælles tilladelse for kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, der kan skabe mere konkurrence på markederne, idet sådanne ikke bør være unødigt byrdefulde.

Regeringen ser ikke noget behov for at indføre en mekanisme til fremskyndet udenretlig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i Danmark, dvs. processer, der ikke foregår ved domstolene. Regeringen lægger vægt på, at der er fokus på debitors retssikkerhed ifm. fyldestgørelse n og vil arbejde for, at de danske regler ikke påvirkes negativt af direktivet.

2. Baggrund

Formålet med forslaget er at styrke EU's Økonomiske og Monetære Union (ØMU). Et mere integreret system for håndtering af misligholdte lån vil gøre ØMU'en mere modstandsdygtig over for negative chok. Forslaget skal ligeledes ses i lyset af arbejdet med at forbedre det styrkede banksamarbejde samt etableringen af en velfungerende kapitalmarkedsunion. Forslaget indgår endvidere som led i arbejdet med at skabe nye kilder til finansiering af EU's virksomheder og især SMV'er.

Håndtering af misligholdte lån (såkaldte 'non-performing loans', NPL) vil være med til at reducere risiciene i det finansielle system yderligere og gøre det muligt for pengeinstitutter at fokusere på udlån til virksomheder og borgere.

Store beholdninger af NPL kan hovedsageligt indvirke negativt på en bank på to måder. For det første genererer NPL færre indtægter for en bank end ikke-NPL, hvilket reducerer bankens rentabilitet og kan medføre tab, der reducerer bankens kapital. For det andet lægger misligholdte lån i høj grad beslag på en banks ressourcer, hvilket reducerer bankens udlånskapacitet, herunder særligt til små- og mellemstore virksomheder (SMV).

Rådet (ECOFIN) vedtog derfor den 11. juli 2017 "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa". Handlingsplanen indeholder en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: banktilsyn og -regulering, reform af rammerne for rekonstruktion, insolvens og gældsinddrivelse, udvikling af sekundære markeder for NPL og restrukturering af kreditinstitutter. Som opfølgning herpå fremsatte Kommissionen den 14. marts 2018 en samlet pakke vedrørende NPL. Formålet hermed er dels at håndtere den allerede eksisterende beholdning af NPL samt indføre nye regler, der har til formål at forhindre opbygning af NPL i fremtiden.

Det bemærkes, at der i Danmark ikke generelt er store udfordringer med NPL

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der tillægger Europa-Parlamentet og Rådet beføjelser til at tilnærme love og bestemmelser hen imod det indre marked.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er dels at håndtere den allerede eksisterende beholdning af NPL, dels forhindre, at der fremover opbygges NPL på pengeinstitutters balancer. Det skal styrke den finansielle stabilitet på tværs af EU og samtidig øge adgangen til kapital for virksomheder, herunder SMV'er, som i stor grad finansierer sig gennem banklån.

Forslaget vil på to måder forhindre fremtidig overdreven opbygning af NPL:

Første del af forslaget har til hensigt at tilskynde udvikling af sekundære markeder for særligt misligholdte, men også ikke-misligholdte, lån i EU. Forslaget lægger op til at fjerne unødige hindringer for tredjemandskreditservice og for overførsel af kreditter med henblik på at videreudvikle sekundære markeder for NPL. Pengeinstitutterne skal således have bedre mulighed for at kunne sælge NPL til tredjeparter, som vil være bedre i stand til at servicere eller afvikle NPL på en bæredygtig måde.

Anden del af forslaget er et udenretligt værktøj, der skal øge effektiviteten af proceduren for fyldestgørelse gennem en særskilt fælles procedure for fremskyndet udenretlig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelser (Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement, AECE). Forslaget skal gøre det mere attraktivt for pengeinstitutter at lave udlån, da de i højere grad vil have mulighed for at realisere udestående lån, som ikke opfylder de aftalte betingelser i en låneaftale.

I. Udvikling af sekundære markeder

Anvendelsesområde

Forslaget sigter på at tilskynde udvikling af sekundære markeder for primært to slags aktører. Den første aktør kaldes "kreditkøber"; denne aktør køber kreditaftaler som led i sin virksomhedsdrift. Den anden aktør kaldes "kreditservicevirksomhed"; denne aktør servicerer et lån på vegne af en anden kreditor ved bl.a. at overvåge overholdelse af aftaler, forvalter lån, behandler klager fra debitor m.m. Disse aktører har den fornødne ekspertise til at håndtere NPL eller besidder den fornødne risikovillighed og kapital til at købe kreditaftaler for derefter at effektuere dem.

Der lægges op til, at kreditkøbere og kreditservicevirksomheder kan købe lån mv., uanset hvilken type låntager, der er tale om, og uanset lånetype, herunder om det er sikret ved løsøre¹ eller fast ejendom. Gældende forbrugerbeskyttelsesregler berøres ikke.

Tilladelse for kreditservicevirksomheder

Med direktivet foreslås, at kompetente nationale myndigheder skal udstede en "kreditservicevirksomhedstilladelse" til kreditservicevirksomhed, hvis en

¹ Juridisk betegnelse for flytbare fysiske formuegenstande, dvs. møbler, maskiner, inventar, varelagre o.l.

sådan virksomhed opfylder de opstillede nationale krav, der udmøntes på baggrund af direktivet, samt opfylder de i direktivet opstillede ”fit-and-proper”-krav². Direktivet tager derved som udgangspunkt højde for eksisterende nationale regler og forbrugerbeskyttelse, som ikke berøres med forslaget.

Der lægges endvidere op til, at de nationale myndigheder har mulighed for at trække en tilladelse tilbage, hvis en virksomhed ikke overholder bestemte krav eller ikke bruger tilladelsen f.eks. inden for 12 måneder efter dens meddelelse eller ikke udfører kreditserviceaktiviteter i mere end 6 måneder. Der skal endvidere oprettes et nationalt offentligt register over virksomheder, der har tilladelse iht. disse regler. Registeret skal opdateres jævnligt og skal medvirke til at give et overblik over de virksomheder, der har tilladelse iht. disse regler.

De kompetente nationale myndigheder vil skulle føre tilsyn med virksomheder, der har den nævnte tilladelse samt med de tredjeparter, som en kreditservicevirksomheder måtte benytte. Det betyder, at myndigheder vil have pligt til at oplyse andre EU-lande (værtslande) om, at en kreditservicevirksomhed med tilladelse fra det pågældende EU-land agter at udføre service i et andet EU-land. De relevante myndigheder i både hjem- og værtsland vil skulle udveksle oplysninger og samarbejde om tilsyn med virksomhederne.

Kreditkøbere

Direktivet indeholder endvidere specifikke rammer for en ensretning af betingelser og information om køb af kreditaftaler, for herigennem at udvikle sekundære markeder for handel med lån på tværs af EU-landene.

Kommissionen påpeger, at en stor udfordring på de nuværende markeder kan tilskrives manglende eller uigennemsigtig information om låneporteføljer og indholdet i porteføljerne. Det indebærer dels, at der kun er få og store aktører, der er i stand til at agere på markederne, dels at der kan være misforhold i prisfastsættelsen af NPL-porteføljer (NPL eksponeringen). Kommende EBA-skabeloner skal gøre det nemmere at screene de sekundære lånemarkeder for egnede låneporteføljer og samtidigt give kreditkøbere mere detaljeret information. Skabelonerne skal endvidere gøre due diligence-processen³ samt den forudgående proces lettere, både for pengeinstitutter og kreditkøbere.

Handel med lån mv. (kreditaftaler) vil stadig være underlagt tilsyn. Endvidere skal kreditkøbere oplyse debitor om salget af en kreditaftale, og debitor har herefter ret til at gøre indsigelse mod salget, såfremt kreditorskiftet ville kun-

² Krav som stilles til virksomhedsledelsen mhp. at sikre at de kan arbejde indenfor området og ikke måtte være uærlige. Derudover også krav måden hvorpå virksomheden udfører sin opgave og opfører sig overfor låntager i denne sammenhæng.

³ En købers undersøgelse af en virksomhed eller et aktiv inden underskrivelsen af en kontrakt med eller om den pågældende virksomhed.FM forslag

ne udgøre et grundlag for bristede forudsætninger for selve låneaftalen. Samtidigt stiller direktivet krav om, at kreditkøbere uden for EU kun må agere på de sekundære markeder ved oprettelse af en filial i et EU-land, hvormed denne vil være underlagt de foreslåede regler.

II. Fremskyndet udenretlig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse

Kommissionens forslag indeholder regler om et nyt system for fremskyndet udenretlig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse (AECE), som skal give pengeinstitutter og lignende en hurtigere adgang til udenretlig realisering af sikkerhedsstillelse for misligholdte lån, hvor låntager ikke inden for 90 dage efter forfaldsdagen har betalt den misligholdte gæld. AECE skal udgøre et alternativ til eksisterende nationale muligheder for at inddrive gæld i de enkelte medlemslande.

Direktivforslagets kapitel om AECE finder ikke anvendelse over for forbrugere, og der kan således alene indgås aftale om AECE i erhvervsforhold, hvor låntager har stillet fast ejendom eller løsøre til sikkerhed for lånet. AECE kan dog ikke anvendes i de tilfælde, hvor kreditor har opnået sikkerhed i en fast ejendom, som anvendes til beboelse for den erhvervsdrivende låntager.

Det er en forudsætning, at der mellem parterne er indgået en forudgående skriftlig aftale om anvendelse af AECE i det konkrete skyldforhold, eller at parterne har tiltrådt et notarbekræftet dokument om aftalen, såfremt der i det enkelte medlemsland stilles krav herom. Aftalen skal indeholde en klausul, som giver långiver adgang til direkte fyldestgørelse uden domstolsprøvelse. Direktivforslaget giver alene låntager adgang til efterfølgende domstolsprøvelse i de tilfælde, hvor kreditors realisering af værdien af det pantsatte aktiv anses for at være sket i strid med de i direktivforslaget fastsatte retningslinjer for offentlig auktion eller privat salg, eller hvis værdiansættelsen ikke er sket i overensstemmelse med de i direktivforslaget fastsatte regler herom.

Derudover stiller direktivforslaget krav om, at der i aftalen angives en periode efter indtrædelsen af den begivenhed, der udløser anvendelsen af AECE, hvor låntageren kan tilbagebetale lånet uden iværksættelsen af denne proces. Endvidere er der fastsat krav til udpegningen af en valuar og værdiansættelsen af aktivet samt krav om, at medlemsstaterne sikrer, at den fremskyndede udenretlige fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen kan gennemføres ved offentlig auktion og/eller privat salg.

Anvendelse af AECE kan ikke ske i de tilfælde, hvor der er indledt rekonstruktions- eller konkursbehandling. Direktivforslaget forpligter desuden medlemsstaterne til at sikre, at kreditors anvendelse af AECE ikke påvirker prioritetsrækkefølgen for eventuelt konkurrerende rettigheder i det aktiv, der er stillet som sikkerhed.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke vedtaget sin holdning til forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at formålet med forslaget er at adressere nogle af de barrierer, som udgør en hindring for, at pengeinstitutter frit kan handle med kreditaftaler. Det er Kommissionens opfattelse, at de sekundære markeder for NPL er hindret af forskellige regler og procedurer, som står i vejen for aktørernes fulde udnyttelse af det indre marked.

Kommissionen gør det samme gældende for kreditservicevirksomhed, som er hindret af forskellige regler og krav om forskellige tilladelser, der kræves af forskellige EU-lande. De store forskelle mellem de reguleringsmæssige standarder bidrager til markedsopsplitning og står i vejen for den frie bevægelighed af kapital i det indre marked.

Derudover anfører Kommissionen, at reglerne for realisering af sikrede lån også er forskellige fra land til land. Det anføres endvidere af Kommissionen, at udsigten til at skulle igennem andre procedurer, end hvad der er gældende procedurer i hjemlandet, samt de omkostninger der er forbundet med dette, afskrækker aktører fra at agere på tværs af Unionen.

Regeringens foreløbige vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Salg af fordringer mellem to finansielle virksomheder

Det følger af lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed ikke uden tilladelse må sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed.

En portefølje af udlån kan efter en konkret vurdering udgøre en bestemt forretningsdel af en finansiel virksomhed, hvorfor en overdragelse af en udlånsportefølje, fx af misligholdte lån, mellem to finansielle virksomheder i nogle tilfælde kræver en tilladelse.

Salg af fordringer til en ikke-finansiel virksomhed

En finansiel virksomhed vil kunne være berettiget til at videregive oplysninger til en ikke-finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed og modtagerne af oplysninger vil i så fald være omfattet af den tilsvarende tavshedspligt som den finansielle virksomhed.

Såfremt en kreditkøber eller kreditservicevirksomhed udøver inkassovirksomhed vil denne være underlagt krav om autorisation iht. lov om inkassovirksomhed.

Tinglysning som sikringsakt

Tinglysningsloven indeholder regler om tinglysning af rettigheder over fast ejendom, biler, andelsboliger og visse former for løsøre. En kreditor, der har opnået sikkerhed i et af skyldnerens aktiver inden for tinglysningslovens anvendelsesområde, skal foretage digital tinglysning af sin rettighed for at opnå beskyttelse mod konkurrerende rettighedshavere.

En rettighedshaver vil således ved opslag i det digitale tinglysningssystem kunne se den indbyrdes prioritetsstilling mellem eventuelt flere konkurrerende rettigheder.

Tvangsfuldbyrdelse

Retsplejelovens fjerde afsnit indeholder regler om grundlaget for og fremgangsmåden ved tvangsfuldbyrdelse, dvs. at kreditor får rettens hjælp til at gennemtvinge sit krav.. Et pantebrev, herunder et ejerpantebrev eller skadesløsbrev, kan efter reglerne i retsplejeloven anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Har en kreditor til sikkerhed for et lån fået pant i et af skyldnerens aktiver, kan kreditor i tilfælde af skyldnerens manglende betaling af forfalden gæld anmode om tvangsfuldbyrdelse. Anmodning om tvangsfuldbyrdelse indgives til fogedretten, som foretager en prøvelse af grundlaget for tvangsfuldbyrdelsen.

Såfremt debitor fremsætter indsigelser mod grundlaget for fuldbyrdelsen, og det efter den bevisførelse, der kan ske ved fogedretten, findes betænkeligt at fremme forretningen, nægter fogedretten at efterkomme anmodningen om tvangsfuldbyrdelse.

Imødekommer fogedretten anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, kan der foretages udlæg efter reglerne i retsplejelovens kapitel 47 eller udlæg til forauktionering, dvs. udlæg, der giver kreditor ret til at sætte det udlagte på offentlig auktion og gøre sig betalt af auktionssummen. Der kan foretages udlæg i rede penge samt i fast ejendom, løsøre, fordringer og andre aktiver, hvis identitet kan fastslås, men ikke i fremtidige erhvervelser.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af direktivforslaget forventes umiddelbart at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Lovgivningsmæssige konsekvenser som følge af sekundære markeder

Forslaget forventes at medføre behov for at ændre i lov om finansiel virksomhed, navnlig ift. at stille krav om tilladelse til at udøve den omhandlede type virksomhed og det løbende tilsyn hermed, ligesom kreditkøbere forventes at skulle underlægges krav til deres ageren i form af bl.a. regler om god skik og beskyttelse af debitorerne.

I det omfang man måtte ønske at undtage kreditorer fra kravet om autorisation til at udøve inkassovirksomhed, for derigennem at undgå dobbelttilladelseskrav, vil lov om inkassovirksomhed skulle ændres.

Lovgivningsmæssige konsekvenser som følge af AECE

Forslaget forventes at medføre et behov for at ændre i tinglysningsloven. Dette gælder navnlig, hvis der skal stilles krav om tinglysning af en aftale om AECE. Derudover forventes der at skulle fastsættes regler, der sikrer, at anvendelsen af AECE sker uden nogen risiko for eventuelt konkurrerende rettighedshavere.

Økonomiske konsekvenser

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes umiddelbart at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, da yderligere harmonisering af kapitalmarkeder potentielt vil skabe mere efterspørgsel på de sekundære markeder. Det kan udvide og skabe mere konkurrence på markederne, og samtidig frigive både kapital og ressourcer hos pengeinstitutterne.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Hvis danske virksomheder ønsker at købe og sælge NPL eller drive virksomhed under en kreditservicevirksomhedstilladelse, kan dette have erhvervsøkonomiske konsekvenser. Sådanne vil skulle indhente tilladelse og underlægges løbende tilsyn af en kompetent myndighed, ligesom de vil skulle anvende angivne standarder, krav og informationsdata for tilsyn og handel med kreditaftaler på de sekundære markeder.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslagene forventes ikke at have konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, miljø, sundhed eller forbrugerbeskyttelse i Danmark, da direktivforslaget er afgrænset til alene at finde anvendelse i erhvervsforhold.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor. Der er modtaget høringssvar fra Finans Danmark (FiDa) og Landbrug & Fødevarer (L&F) samt Finanssektorens Arbejdsgiverforening, der henviser til FiDa.

FiDa og L&F anerkender de udfordringer der er med NPL på tværs af EU, men understreger samtidigt, at dette ikke er tilfældet i Danmark eller de nordiske EU-lande. Derfor lægger FiDa og L&F vægt på, at man bør arbejde for at bibeholde de nuværende nationale forhold for NPL.

Angående oprettelse af den såkaldte "AECE"-procedure mener FiDa og L&F, at man i Danmark ikke har nogen betydelige hindringer for realisering af sikrede lån, og derfor ser man heller intet behov for en udenretlig mekanisme for realisering.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt forventes begrænset opbakning fra andre medlemslande i forhold til AECE-proceduren. Direktivforslaget forventes således at møde skepsis, idet forslaget kan forstyrre allerede igangsatte initiativer for at nedbringe de op-hobede mængder af NPL og potentielt kan være en hindring for velfungerende nationale inddrivelsesregimer, og da det i høj grad fortsat er afhængig af nationale regler i relation til effektivering af AECE-delen.

Endvidere er der skepsis blandt medlemsstater, der allerede har et udenretligt værktøj til fuldbyrdelse af aftaler, da AECE-forslaget potentielt kan gøre dette overflødig og dermed må anføres som værende ikke proportionalt. En række medlemsstater har ytret store udfordringer ift. anvendelsesområdet for AECE, da der i disse lande eksisterer stringent lovgivning for fuldbyrdelse af sikkerhed i fast ejendom.

Der forventes endvidere begrænset opbakning fra de øvrige medlemslande til den del af forslaget, der vedrører sekundære markeder, herunder særligt sekundære markeder for misligholdte lån.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for, at man forsøger at håndtere problemstillingen med misligholdte lån i EU.

Regeringen er åben for at se på direktivets forslag om udvikling af sekundære markeder på tværs af EU. Reglerne vil potentielt kunne åbne de sekundære markeder for specielt NPL. En større gennemsigtighed med disse markeder forventes at medføre mere retvisende prissætninger på misligholdte eksponeringer samt har potentiale til at hæve sikkerheden i markedet, da kreditkøbere i højere grad vil blive fuldt informeret om risici relateret til NPL-porteføljer.

Regeringen vil arbejde for, at reglerne om sekundære markeder bliver proportionale og ikke pålægger unødvendige administrative byrder for pengeinstitutterne, der kan virke kontraproduktive for brugen af sådanne skabeloner og dermed udviklingen af de sekundære markeder for kreditaftaler.

Regeringen er åben for at se på en fælles tilladelse for kreditservicevirksomheder, som kan skabe mere konkurrence på tværs af de europæiske markeder. Regeringen vil arbejde for, at en sådan tilladelse ikke forringer tilsynet med de omfattede virksomheder eller give unødvendige administrative byrder for virksomhederne.

Regeringen ser ikke noget behov for at indføre en mekanisme til fremskyndet udenretlig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i Danmark.

Regeringen lægger vægt på, at der er fokus på debtors retssikkerhed i forbindelse med fyldestgørelsen. Regeringen vil derfor arbejde for, at de danske regler, hvorefter der først kan ske tvangsfuldbyrdelse, når kreditors krav er fastslået af fogedretten, ikke påvirkes negativt af direktivet.

Regeringen støtter, at direktivforslaget i relation til AECE er afgrænset til alene at finde anvendelse i erhvervsforhold.

Af hensyn til det gældende tinglysningssystem i Danmark er det desuden væsentligt for regeringen, at en eventuel aftale om anvendelse af AECE tinglyses i de tilfælde, hvor aftalen omfatter et aktiv, som er behæftet med tinglyste rettigheder.

Regeringen støtter, at en eventuel kreditors anvendelse af AECE ikke må påvirke prioritetsrækkefølgen for eventuelt konkurrerende rettighedshavere. Regeringen støtter endvidere, at AECE ikke skal kunne påvirke eventuelt indledt rekonstruktions- eller konkursbehandling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.